Задим-Земя, Затиевна страни: Ликуй си явния конь, да ми те-
тат Задим-Земя дами бареш хувава невеста. М. 110. Да ми те-
тат Задим-Земя, хвдѣ сѫще заховвеше. М. 110.

Задирям гл. дл. 1) ходѝ на нѣкого по вирнатѣ. 2) Задарвам, Задѣвам
закачам. Ние мене щеме Задирате? М. 191. Върви си в'тъ-
тѫ, не задирай ме. М. 458. На чеминтѣ моми Задирае. М. 604. (Задирнем)

Задирѫ. гл. св. от Задирям. в. Задрѫ.

Задишком нар. Задом: Петко стоеше Задишком Жѣм бъ-
дати. Р. А. 146, в. Задикѫм, и задишком.

Задкѫт, от Зад и кѫт. Широки пещ с'кѫтове и задкѫтове. Сб. в.

Задлъбем, в. Задълбам.

Задлъбит, в. Задълбем

Задлъбочавим, в. Задълбочавам (се)

Задлъбочит, в. Задълбочи. (се)

Задлъжителен, на, о — и (тъ) Който Задлъжава: Бодѝ
задлъжителен за всякой мюсюлманин. Л. Д. 1869 г. 7.

Задлъжявам гл. дл. Оставам длъжен, задлъжявам: Чи-
жрини, кога задлъжиде, трови старинѣ тегрегре. Г. 242.

Задлъжявѝ, гл. св. от Задлъжявам. От годиде на година
повеч задлъжявѝ. Гл. 224.

Задлъжравам. гл. дл. обвързвам. правѝ да длъжи

Задлъжрен, а, о, — и (тъ) Задлъжен.

Задлъжране (то) с'задлъжреше да се завърнат да учи-
тавуват въ отечеството си. Л. Д. 1872. г. 260.

Задлъжравам се, гл. въз. ставам длъжен. Задлъжравате се
и всички общински чиновници. Л. Д. 1869. г. 127.

Задлъжрѝ, гл. св. от Задлъжравам.

Задлъжрѝ се, гл. въз. Обвързѝ се, останѝ длъжен.

Задлъмцувам, гл. дл. в. Замлъцувам, и надлъмцувам.

Задлъмцѝ гл. св. Замлъцѝ и надлъмцѝ

Задник (то) 1) Задната част на човр. 2) Срамотната част
на човека: не мисе и водѝ задникѫ.

Задиїк нар. Задишком: Задиїк, задиїк чекаре него.

Задница (та) 1) Горещо задник в'1-то значение: Кра-
ви за завъда да бъде по широка в'кръста, и в'задницата

Задихтеш, а, о, — и (тъ) в. Задъхтен.

Задихтявамосе, в. Задъхтам се

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ